

Ru đời đi nhé.

Trịnh công Sơn

Có khi mưa ngoài trời là giọt nước mắt em
Đã nương theo vào đời làm từng nỗi đau phiền
Ngoài phố mùa đông đôi môi em là đóm lửa hồng Ru đời đi
nhé cho ta nương nhờ lúc thờ than Chân đi nặng nặng hoang
mang ta nghe tịch lặng rơi nhanh dưới khe im lìm
Ru đời đi nhé ôi môi ngon này giữa trần gian Ru từng chiếc
bóng lênh đênh vào giấc ngủ ngon Cho tôi tay
gối mong manh Cho tôi ôm lấy vai thon.